

Sygn. akt III Cz 1756/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędziowie: SO Magdalena Balion-Hajduk

SR (del.) Ewa Buczek - Fidyka

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2017 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

egzekucyjnej z wniosku wierzyciela M. M. (1) (M.)

przeciwko dłużnikowi (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ż.

o egzekucję świadczeń pieniężnych

w przedmiocie skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Żorach J. A. – postanowienie z dnia 3 listopada 2016r., sygn. akt Km 1201/13

na skutek zażalenia dłużnika

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt I Co 893/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR(del.) Ewa Buczek-Fidyka SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion- Hajduk

Sygn. akt III Cz 1756/17

UZASADNIENIE

Rozstrzygnięciem zawartym w punkcie 2 postanowienia z dnia 31 stycznia 2017 roku Sąd Rejonowy w Żorach oddalił skargę.

Przytaczając treść art. 824 § 1 pkt. 3 k.p.c., art. 799 § 1 k.p.c. oraz art. 923 k.p.c. Sąd wskazał, że warunkiem skierowania wezwania do dłużnika jest złożenie przez wierzyciela prawidłowego pod względem formalnym wniosku o przeprowadzenie egzekucji z nieruchomości, która to czynność należy do czynności dyspozycyjnych wierzyciela, co odnosi się również woli podtrzymywania tego wniosku, jak również prowadzenia określonego sposobu egzekucji.

W dalszej części Sąd wskazał, że wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 roku (II CK 152/05), na który powoływał się dłużnik, dotyczy bezskuteczności egzekucji w rozumieniu art. 299 § 1 k.s.h. - warunkującej odpowiedzialność członka zarządu spółki za jej zobowiązania, natomiast w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2007 roku, Sąd ten wskazał, że wobec związania organu egzekucyjnego wnioskiem o wszczęcie egzekucji, nie można wykluczyć, że nastąpi ukończenie postępowania egzekucyjnego bez zaspokojenia wierzyciela ze wskazanych przez niego praw majątkowych spółki - dłużnika (art. 816 w związku z art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.), pomimo przysługiwania jej

innych praw majątkowych pozwalających na zaspokojenie, jednak nie objętych wnioskiem. Sąd wskazał, że w takiej sytuacji nie zachodzi bezskuteczność egzekucji jako przesłanka odpowiedzialności członka zarządu.

Uwzględniając powyższe, Sąd wskazał, że wbrew twierdzeniom dłużnika, prowadzono egzekucję z nieruchomości, która okazała się bezskuteczna. Sąd uznał, że oczekiwanie od wierzyciela podejmowania dalszych czynności egzekucyjnych dodatkowo generujących wysokie koszty, w tym ponownego kierowania egzekucji do tej samej nieruchomości mimo braku racjonalnych podstaw do zakładania, że może się ona okazać skuteczna, jak również uzależnianie od tego uznania egzekucji za bezskuteczną jest całkowicie sprzeczne z zasadami postępowania egzekucyjnego. W konsekwencji Sąd uznał, że odpadła konieczność dokonywania oceny tego czy ewentualna ponowna egzekucja z nieruchomości dłużniczki faktycznie rokuje zaspokojenie wierzyciela.

Zażalenie na to postanowienie wniósł dłużnik zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego, a to:

a) art. 228 § 2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie polegające na przyjęciu domniemania, że podejmowanie dalszych czynności egzekucyjnych dodatkowo generujących wysokie koszty, w tym ponownego kierowania egzekucji do tej samej nieruchomości mimo braku racjonalnych podstaw do zakładania, że może się ona okazać skuteczna, jak również uzależnianie od tego uznania egzekucji za bezskuteczną jest całkowicie sprzeczne z zasadami postępowania egzekucyjnego,

b) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że egzekucja prowadzona w stosunku do wnioskodawcy jest bezskuteczna, podczas gdy wnioskodawca posiada nieruchomość, a ponadto egzekucja nie została skierowana do całego majątku wnioskodawcy.

c) art. 824 1 pkt 3 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie niezastosowanie polegające na przyjęciu, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych,

d) art. 1014 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie polegające na braku skierowania egzekucji do statków morskich należących do wnioskodawcy i efekcie błędnym przyjęciu, że egzekucja została skierowana na całości majątku wnioskodawcy

Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uchylenie postanowienia Komornika Sądowego J. A. z dnia 3 listopada 2016 r., w postępowaniu o sygn. Km 1201/13.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie mogło odnieść skutku.

Zwrócić należy uwagę, jak słusznie zresztą wskazał Sąd Rejonowy, iż działanie komornika co do egzekucji jest ściśle związane z wolą wierzyciela, co wierzyciel wyraża i określa wnioskiem egzekucyjnym. Wynika to bezpośrednio z brzmienia art. 797 i art. 799 k.p.c.

W przedmiotowym postępowaniu wierzyciel domagał się wszczęcia i prowadzenia egzekucji do ruchomości, wierzytelności z rachunków bankowych, innych wierzytelności, wynagrodzenia za pracę, ruchomości oraz nieruchomości położonej w Ż., dla której prowadzona jest KW Nr (...).

Pomimo podjętych przez komornika czynności pismem z dnia 11 lipca 2016r. komornik zawiadomił wierzyciela o bezskuteczności egzekucji i wezwał wierzyciela do wskazania majątku, z którego ma być prowadzona egzekucja w terminie 7 dni pod rygorem umorzenia egzekucji. Wierzyciel nowych wniosków nie złożył w związku z czym komornik umorzył postępowanie na podstawie art. 824 1 pkt 3 k.p.c. stwierdzając, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej niż kosztów egzekucji. Konstatacja ta wbrew ocenie dłużnika nie jest bezzasadna. Wskazać bowiem należy, że z planu podziału z dnia 3 lutego 2016r. jednoznacznie wynika, że dla wierzyciela w niniejszym postępowaniu nie udało się wyegzekwować żadnych sum pieniężnych. Nadto wobec wielości wierzycieli i uprzywilejowanego statusu niektórych z

nich, stwierdzenie to jest oczywiste. Zatem spełnione zostały warunki do zastosowania tej normy prawnej i umorzenia postępowania.

Wskazać nadto należy, że możliwości ukończenia postępowania egzekucyjnego bez zaspokojenia wierzyciela z wskazanych przez niego we wniosku praw majątkowych spółki - dłużnika (art. 816 w związku z art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.) jest dopuszczalna w orzecznictwie Sądu Najwyższego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2008r., IV CSK 15/08). Nadto, w niniejszym postępowaniu, nie jest rzeczą Sądu przesądzanie o ewentualnej odpowiedzialności subsydiarnej członków zarządu spółki z o.o. a jedynie stwierdzenia zasadności umorzenia postępowania egzekucyjnego, co jak wskazano powyżej, było uzasadnione.

Z tych względów Sąd Okręgowy oddalił zażalenie po myśli art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion - Hajduk